

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/28/2016
Identifikačné číslo spisu: 2613208174
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2613208174.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: KOVOTVAR, výrobné družstvo, so sídlom Kúty 908 01, Železničiarska 830, IČO: 00 167 461, zastúpený Doležal & Partners, s.r.o. so sídlom Michalská 9, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: EKOTECHNIKA FILTER s.r.o., so sídlom Sklabiná 57, 991 05 Sklabiná, zastúpenému JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 20.659,40 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš sp. zn. 7Cb/2/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/77/15 - 268 zo dňa 30. septembra 2015 takto,

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 7Cb/2/2014-213 z 3.12.2014 rozhodol prvým výrokom tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 14.934,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,75% od 27.02.2013 do zaplatenia oproti vráteniu filtračného zariadenia EKOVENT PF 18/12 a ventilátora E/CB 453 žalobcom a druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol.

2 Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal preukázať, že žalovaný dodal žalobcovi dielo (zariadenie EKOVENT PF 18/12 BV a ventilátor U/CB 453), ktoré namontoval vo výrobných priestoroch žalobcu. Zmluvu o dielo zo dňa 7.10.2011 súd prvej inštancie vyhodnotil ako neplatnú pre absentujúcu podstatnú náležitosť zmluvy, ktorou je vymedzenie predmetu diela, keďže súčasťou zmluvy o dielo mala byť príloha č. 1, obsahujúca špecifikáciu diela, avšak k zmluve priložená nebola. Bez špecifikácie diela, určenia jeho vlastností a parametrov nemožno posúdiť, či sa dosiahol výsledok dohodnutý v zmluve a ani či má dielo vady.

3 S poukazom na ust. § 457 OZ súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti strán vrátiť si vzájomné plnenia z neplatnej zmluvy, teda žalobcovi vrátiť cenu za dielo vo vyplatenej výške 14.934,- Eur a žalovanému vydať filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 a ventilátor E/CB 453. V závere rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ by aj zmluva bola vyhodnotená ako platná, v dôsledku odstúpenia od zmluvy o

dielo by došlo k zániku právneho vzťahu medzi žalovaným ako zhotoviteľom a žalobcom ako objednávateľom, a aj v dôsledku zrušenia zmluvy by stranám vznikla povinnosť vrátiť si prijaté plnenia.

4 V časti o zaplatenie zmluvných pokút vo výške 720,- Eur a 2.100,- Eur a náhrady škody vo výške 2.905,40 Eur žalobu zamietol. Zamietajúci výrok odôvodnil tým, že bez platnej zmluvy nemožno úspešne uplatniť nárok na zaplatenie zmluvných pokút a ani nárok na náhradu škody, keďže chýba základný predpoklad takéhoto nároku, a to porušenie právnej, resp. zmluvnej, povinnosti. Odstúpenie žalobcu od zmluvy o dielo, s ohľadom na jej absolútnu neplatnosť, súd prvej inštancie vyhodnotil ako neplatné.

5 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie v celom rozsahu a žalobca proti výroku o trovách konania. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 43Cob/77/15 - 268 z 30.9.2015 prvým výrokom potvrdil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7Cb/2/2014 - 213 z 3.12.2014, ktorým bolo žalobe vyhovené a druhým výrokom zmenil rozhodnutie o náhrade trov prvoinštančného konania.

6 Odvolací súd svoje potvrdzujúce rozhodnutie právne posúdil podľa ust. § 536 ods. 1 a 2 ObZ. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že písomná zmluva o dielo je neplatná, pretože strany si nedohodli dostatočne určito predmet diela. Zmluva o dielo v rámci špecifikácie zariadenia odkazovala na prílohu, ktorá však nebola súdu doložená. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkami žalovaného, že súd prvej inštancie sa vo výrokovej časti rozhodnutia výrazne odchyľil od žalobcovho návrhu.

7 Odvolací súd zdôraznil, že nebolo preukázané, že by strany uzavreli zmluvu, čo i len konkludentne, s natoľko určitým predmetom plnenia, aby mohlo byť v konaní posúdené, či žalovaný plnil riadne. Súd prvej inštancie tak dospel k správne záveru, že nebolo možné vyhodnotiť, či žalovaný porušil povinnosť riadne a včas odovzdať predmet diela, resp. že dielo bolo nefunkčné a malo vady, ani tvrdenia žalovaného, že žalobca dielo bez väd užíval. Takéto posúdenie nie je možné bez osvedčenia skutočných očakávaných vlastností diela, špecifikovaných v zmluve.

8 Súd prvej inštancie správne posúdil zistený skutkový stav, keď dospel k záveru, že vzhľadom na to, že v konaní nebolo preukázané, čo malo byť predmetom zmluvy o dielo (odprašovacie, resp. filtračné zariadenie s konkrétnymi parametrami), nie je možné ani posúdiť tvrdenia žalobcu o vadnosti plnenia. Nebolo tak možné posúdiť ani obranu žalovaného, že ním dodané a namontované filtračné zariadenie nemalo vady a žalobca ho 2 roky užíval.

9 Hoci žalobca sa proti druhej výrokovej vete rozsudku súdu prvej inštancie neodvolal, odvolací súd poukázal na správnosť vyhodnotenia situácie súdom prvej inštancie, ktorý vychádzal zo záveru, že vzhľadom na absentujúci predmet zmluvy o dielo, žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné pokuty a ani na náhradu škody za porušenie konkrétnych článkov zmluvy o dielo.

10 Odvolací súd poukázal ďalej na to, že aj z odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia vyplýva, že žalobca správne žalobu formuloval, keďže ide o synalagmatický záväzok a žiaden z účastníkov sa nemôže domáhať vrátenia poskytnutého plnenia bez toho, aby sám vrátil plnenie, ktoré prijal. Za správny považoval odvolací súd aj postup súdu prvej inštancie, ktorým pripustil žalobcom navrhovanú zmenu žalobného petitu a takto upravenému návrhu následne vyhovel. Odvolací súd nesúhlasil s námietkami žalovaného, že súd prvej inštancie sa vo výrokovej časti výrazne odchyľil od žalobcovho návrhu. S poukazom na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uviedol, že nemôže byť v rozpore so zákonom, ak súd použitím iných slov vyjadří vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal.

11 Podľa názoru odvolacieho súdu však súd prvej inštancie pochybil pri rozhodovaní o trovách konania, keď rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, a to napriek vlastnému záveru, že žalobca mal vo veci čiastočný úspech. Odvolací súd preto tento výrok podľa § 220 OSP zmenil.

12 Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd

rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/77/15 z 30.09.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) tvrdí, že závery oboch súdov sú nesprávne a nezákonné, pretože sa nevysporiadali s jeho námietkami, argumentmi a ich rozhodnutia sú arbitrárne. Súdy podľa neho nezvládli technickú problematiku celej veci a ani právne posúdenie prípadu. Rozhodnutie pokladá za nepresvedčivé, nejasné a nezákonné. Dovolanie ďalej odôvodnil tým, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP), konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 241 ods. 2 písm. b) OSP) a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c) OSP).

13 Prípustnosť podania dovolania odôvodnil dovolateľ ustanovením § 238 OSP. Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľ videl v tom, že odôvodnenie zamietajúceho rozsudku súdu prvej inštancie) nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozsudku v § 157 ods. 2 OSP, v dôsledku čoho už konanie pred súdom prvej inštancie bolo zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Odvolací súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom tým, že namiesto zrušenia prvoinštančného rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie z dôvodov neúplného a nedostatočného odôvodnenia jeho rozsudku, tento potvrdil a nedostatky jeho odôvodnenia nahradil svojim vlastným odôvodnením, argumentujúc aj dôkazmi, ktoré súd prvej inštancie zrejme aj vykonal, ale vo svojom rozhodnutí ich nijako nevyhodnotil. Pokiaľ týmto spôsobom odvolací súd suploval nedostatočné odôvodnenie prvoinštančného rozhodnutia, nedal žalovanému v riadom inštančnom postupe možnosť vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, ktoré mali podporiť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie.

14 Žalobca k dovolaniu žalovaného podal vyjadrenie, v ktorom navrhol dovolanie odmietnuť. Tvrdenia a právne názory dovolateľa považuje za nesprávne. Dovolateľ v dovolaní žiadnym spôsobom nešpecifikoval, v čom vidí nedostatočnosť, resp. nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. odvolacieho súdu, keďže dovolateľ uvádza len všeobecný výklad príslušných zákonných ustanovení. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu a Ústavného súdu (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, 3Cdo 18/2013, 6Cdo 217/2013, 5Cdo 254/2009) a navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné a súčasne žalovaného zaviazal k náhrade trov dovolacieho konania.

15 Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalovaného bolo osobne podané dňa 16. decembra 2015, t. j. v zákonnej lehote na podanie dovolania.

16 Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

17 Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálna a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

18 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

19 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré

nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalovaného (ďalej aj „dovolateľ“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď bolo dovolanie podané a došiel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

20 Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal dovolacie dôvody a podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci NS SR (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

21 Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - iba v prípadoch Občianskym súdnym poriadkom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. NS SR vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napríklad rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

22 Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ust. § 237 a § 239 OSP.

23 V predmetnej veci rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobe čiastočne vyhovel a v časti ju zamietol, pričom odvolací súd na základe odvolania žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a na základe odvolania žalobcu ho zmenil v napadnutej časti náhrady trov konania. Dovolaním žalovaného je napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bola potvrdená prvá výroková veta prvoinštančného rozhodnutia.

24 Dovolací súd najskôr skúmal, či sú splnené zákonné podmienky stanovené Občianskym súdnym poriadkom osobitne pre prípad, že dovolanie smeruje proti napadnutému rozsudku. Z ust. § 238 ods. 1 OSP vyplýva, že pokiaľ odvolací súd rozhodol rozsudkom, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnutý zmeňujúci rozsudok. Rozhodnutie odvolacieho súdu v prejednávanej veci je rozhodnutím potvrdzujúcim.

25 Podľa ustanovenia § 238 ods. 3 písm. a) OSP dovolanie možno podať proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vtedy, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu. Pretože odvolací súd prípustnosť dovolania svojím výrokom nezaložil, je nepochybné, že o tento prípad v prejednávanej veci nejde.

26 Dovolanie žalovaného by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné iba vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 OSP. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

27 Žalovaný existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a písm. g/ OSP netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že tvrdil existenciu vady podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, a to odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu, že súd nesprávne vec právne posúdil a v konaní došlo aj k inej vade a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či žalovanému bola v

konaní odňatá možnosť pred súdom konať.

28 Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania.

29 Súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania (§ 122 ods. 1 OSP). Účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 OSP).

30 Právo účastníka vyjadriť sa k vykonanému dôkazu sa v konaní realizuje tak, že predseda senátu spravidla bezprostredne po vykonaní každého dôkazu umožní účastníkovi, aby sa k nemu vyjadril a aby uviedol všetko, čo pri hodnotení tohto dôkazu považuje za významné. Tomuto procesnému oprávneniu účastníka konania korešponduje povinnosť súdu vytvoriť účastníkovi procesnú možnosť vyjadriť sa k vykonanému dôkazu. Procesná možnosť dôkazy navrhovať a vyjadriť sa k vykonanému dôkazu bola účastníkom vytvorená a v konaní boli ich záujmy riadne zohľadnené.

31 Dovolací súd zdôrazňuje, že výsledok hodnotenia dôkazov prvoinštančným aj odvolacím súdom zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 132 OSP. Nezodpovedal by im vtedy, ak by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani inak nevyšli najavo v konaní, ak by súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, ak v hodnotení dôkazov by bol logický rozpor, alebo ak by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 122 až § 135 OSP. O takýto prípad sa však v prejednávanej veci nejedná.

32 Už z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Dovolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

33 Zákonné ustanovenie § 219 OSP v odseku 2 výslovne uvádza, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

34 V preskúmvanej veci odvolací súd vo svojom rozhodnutí argumentačne logicky a prehľadne sformuloval najdôležitejšie dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne a právne správne, a reagoval aj na odvolacie námietky. Jeho rozhodnutie je preskúmateľné a nemožno preto hovoriť o arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie vykonal obširne dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo a aj v ich vzájomnej súvislosti a formuloval dokazovaniu zodpovedajúce závery, súvisiace s posúdením náležitostí zmluvy o dielo, charakterom reklamácie a možnosti odstúpenia od zmluvy, keď dospel k záveru o neplatnosti zmluvy samotnej a dovodil tak závery týkajúce sa povinnosti vydať si navzájom bezdôvodné obohatenie vyplývajúce z neplatného právneho úkonu. Odvolací súd sa k jeho záverom priklonil s poukazom na rozhodujúce úvahy súvisiace

s právnym posúdením vecí a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne.

35 Dovolací súd uvádza, že v súvislosti s dovolateľom tvrdenou neúplnosťou skutkových zistení alebo nesprávnosťou skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi NS SR považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. (viď. napríklad sp. zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012).

36 Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky účastníkom navrhované dôkazy (ako uvádza žalovaný v súvislosti s tvrdeným nedostatočným odôvodnením pri nevysporiadaní sa s dôkazmi v konaní vykonanými a „technickým nepochopením vecí“), nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, lebo týmto postupom sa účastníkovi neodníma možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999)

37 Po preskúmaní vecí z hľadiska, či konanie odvolacieho súdu je reálne postihnuté vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, dovolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd postupovali procesne správne, vykonávané dokazovanie bolo dôsledkom návrhov účastníkov konania a pokiaľ súd nevykonal ďalšie dokazovanie, bolo to výlučne na jeho úvahe s ohľadom na závery, ktoré z už vykonaného dokazovania postačovali pre rozhodnutie vo veci samej.

38 Pokiaľ dovolateľ namieta, že súdy rozhodli bez úplných skutkových podkladov, prípadne, že zistené skutočnosti nesprávne vyhodnotili alebo že dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a tieto po právnej stránke nesprávne posúdili, ide o námietky, ktoré ani v prípade, že by boli opodstatnené (dovolací súd sa ich dôvodnosťou nezaoberal) by nenasvedčovali o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 OSP, zakladajúcej prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

39 Osobitne k námietke dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP) je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie vecí je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe však prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 OSP a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia (viď R 54/2012)).

40 Dovolací súd osobitne poukazuje na to, že Ústavný súd SR v náleze z 30. januára 2013, sp. zn. III. ÚS 551/2012 konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 OSP, ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ OSP“.

41 Vzhľadom na pretrvávajúcu nejednotnosť nazerania senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na procesné dôsledky nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu, na rokovaní občianskoprávneho kolégia NS SR, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ OSP. Dovolací súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo, pretože odôvodnenie napadnutého

rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje riadne vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

42 Vzhľadom na to, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 239 OSP prípustné, tvrdená procesná vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ OSP nebola preukázaná a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 OSP, dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP) bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

43 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP). Dovolací súd nerozhoduje o vrátení zaplateného súdneho poplatku za dovolanie podľa § 11 v spojení s ust. § 12 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

44 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.